

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

6 APRIL 1995

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

- van de heren M. Van Peel, L. Hancké, A. Denys, H. Lauwers en J. Geysels –
- betreffende de toepassing van de beginselen van non-discriminatie en
gewaarborgde inspraak**

AMENDEMENT

**voorgesteld door de heer F. Van den Eynde
na indiening van het verslag**

**In de tekst na de zevende streep punt 4 vervangen door
wat volgt :**

*„4.a) de Cultuurpactcommissie is niet bevoegd om op
grond van artikel 3, § 1, van de Cultuurpactwet klachten
onontvankelijk te verklaren van strekkingen die aanwezig zijn
in de vertegenwoordigende vergadering van de overeenstem-
mende overheid ;*

*b) de Cultuurpactcommissie mag de onontvankelijkheid
van klachten op grond van artikel 3, § 1, van de Cultuurpact-
wet bovendien enkel vaststellen indien er geen redelijke twijfel
kan over bestaan dat de klager de regels van de democratie
niet aanvaardt of naleeft ;*

Zie :

677 (1994-1995)

- Nr. 1 : Voorstel van resolutie
- Nr. 2 : Verslag

de Cultuurpactcommissie kan geen klachten onontvankelijk verklaren op grond van artikel 3, § 1, van de Cultuurpactwet zonder voorafgaand tegensprekelijk debat, waarbij de klager kennis neemt van de eventuele bezwaren die tegen hem zouden bestaan en zich op deze punten kan verdedigen, en een omstandige motivering. “.

VERANTWOORDING

De bevoegdheid van de Cultuurpactcommissie kan zich onmogelijk uitstrekken tot het beoordelen van het democratisch gehalte van partijen die in het parlement zitten, want het zijn precies deze partijen die de vertegenwoordigers van de Cultuurpactcommissie aanduiden. Op dit ogenblik is er de absurde situatie dat het Vlaams Blok in de Cultuurpactcommissie zit maar alle klachten van het Vlaams Blok onontvankelijk zijn op grond van artikel 3, § 1.

Het is niet aan de Cultuurpactcommissie om het oordeel van de kiezers in twijfel te trekken. Waar het Cultuurpact, bijvoorbeeld door de raden van bestuur van culturele infrastructuur proportioneel samen te stellen uit de vertegenwoordigende vergadering op het overeenstemmend niveau, een vorm van getrapte democratie opzet, is het niet aan de Cultuurpactcommissie om te beoordelen of partijen terecht of onterecht in bijvoorbeeld de gemeenteraad zetelen en daardoor ook in bijvoorbeeld de beheerraad voor sportinstellingen van die gemeente.

Nemo iudex in causa sua. De leden van de Cultuurpactcommissie zijn vertegenwoordigers van de politieke partijen. Door hun op grond van een vaag, moeilijk interpreteerbaar, inhoudelijk criterium toe te laten zich uit te spreken over het inhoudelijke programma van hun eigen partij of van een concurrerende partij, zijn zij vanzelfsprekend rechter in hun eigen zaak.

Artikel 3, § 1, is een uitzonderingsregel en dient dus strikt geïnterpreteerd te worden. In het verleden is het reeds gebeurd dat de Cultuurpactcommissie zonder enige vorm van onderzoek en met een minimale motivering een klacht afwees op basis van artikel 3, § 1, van de Cultuurpactwet. Voorafgaand onderzoek en omstandige motivering zijn trouwens regels van behoorlijke rechtspleging, die als dusdanig steun vinden in het EVRM.

F. VAN DEN EYNDE
